

pengene. Men det, at borgmestrene og kommunerne gør det selv, ændrer ikke ved, at det er regeringen, der tvinger kommunerne til at gøre det, til at forringe den velfærd, kommunerne havde vedtaget at stille til rådighed for borgerne. Det sætter bare det hele i relief, at det her uhørte indgreb i kommunernes budget skal gennemføres bag lukkede døre.

Først er der lagt op til, at staten i det skjulte forhandler med hver enkelt kommune og vilkårligt udstikker, hvor meget den mener, den enkelte kommune skal spare. Det er metoder, der bringer mindelser frem om tidligere tiders udemokratiske og diktatoriske statsmagt.

Derfor skal de kommuner, der ikke efter regeringens opfattelse har rettet ind, straffes økonomisk, ved at staten tager direkte fra kommunkasserne. Beløbet, straffens størrelse, afgør staten selv efter et skøn, og det gennemføres administrativt og kan ikke ankes.

Folketinget skal ikke godkende noget. Der sker en orientering af Finansudvalget, men der skal ikke stemmes. Blicher der en diskussion om denne økonomiske straf og dens fordeling, sker det bag lukkede døre, hvor ingen kan følge, hvad de enkelte partier siger.

Det, der skal foregå i Folketinget mellem medlemmer af Folketinget, hvor offentligheden frit kan følge debatten, bliver erstattet af, hvad journalister vælger at spørge folketingsmedlemmer om og skriver om efterfølgende. Der er ikke nogen som helst saglig grund på nogen måde til at gøre det på denne fordækte og lyssky måde. Det, som flertallet – Venstre, De Konservative og Danske Folkeparti – vil gennemføre af nedskæringer i kommunerne, kunne det samme flertal jo gennemføre ved at fremsætte et lovforslag, som det jo er sket med alle de andre betydende ændringsforslag til finansloven på nær lige dette ene indgreb.

Kl. 15.30

Der havde været og er rigelig tid til at fremsætte et lovforslag, der kunne komme til de sædvanlige tre behandlinger i Folketinget, hvor befolkningen kunne følge diskussionerne, hvor kommunerne kunne få foretræde og give udtryk for holdninger og fremlægge analyser, og der kunne stilles ændringsforslag. Men dette vidtgående forslag bliver fremlagt skjult i en tyk bunke ændringsforslag med betegnelsen regeringens konjunkturbetingede ændringsforslag. Så ked-sommelig en overskrift, at ingen normalt bladrer i det, fordi det er tekniske ændringer rensat for

politik. Men denne gang er det bestemt ikke rensat for politik.

Hvorfor så fordækt, hr. finansminister? Hvorfor som en tyv om natten? Vi har spurgt til det i løbet af dagen, og der står kun en forklaring tilbage. Dansk Folkepartis hr. Kristian Thulesen Dahl har sagt til finansministeren, at det ser grimt ud, hvis vi direkte og åbent skal stemme for kommunale nedskæringer. Det må vi have gemt lidt væk, så ingen kan se, at vi er med til det, og det er altså det, der sker. Nu vil Dansk Folkeparti nøjes med fine taler om, at aftaler skal holdes, og ellers overlade det til kommunerne og borgmestrene og statsadministrationen at gennemføre deres politik. Det er det, der sker om lidt, og det er faktisk helt uhørt sjældent – heldigvis – at man i dansk politik laver et så omfattende indgreb på den måde.

Det er noget af det værste i denne finanslov, men man kan da også nævne andre elementer, herunder milliardtyveriet af lejernes penge ved at stikke sugerøret ned i Landsbyggefonden. Jeg mener selv, det er – om ikke i direkte modstrid, men dog tæt på – at være i modstrid med grundloven, at man på den måde kan tage lejernes penge og putte dem i statskassen. Det er penge, der skulle bruges og var afsat til at modernisere og vedligeholde de almene boliger, men nu tager man pengene. Man tømmer kassen, og på sigt kommer der huslejestigninger i de almene boliger, når der skal betales for den nødvendige renovering.

Finansloven tager ikke bare fra lejerne på den måde. Der tages fra børnefamilierne – små beløb, men store for den enkelte familie – for at putte pengene ned i en statskasse, hvor der knap nok er plads, fordi der i forvejen er et overskud på 68 mia. kr. Til gengæld har man råd til at gennemføre en række skattelettelser til erhvervslivet og dem, der har formue.

Samlet set er finansloven med til at øge uligheden i samfundet, og det viser bare, at det var ren snak, da statsministeren for nogle uger siden gik i rette med sine ministre og sagde, at regeringens politik ikke er at øge uligheden i samfundet. Det er bar snak, for det, der sker i virkelighedens verden, er, at med denne finanslov vil uligheden blive større.

Enhedslisten har stillet en lang række ændringsforslag, der peger i den stik modsatte retning. Det mest grundlæggende ændringsforslag er at bruge dagpengene aktivt. I stedet for, som regeringen vil, at bruge dagpengene til at betale folk for ikke at lave noget, siger vi: Lad os bruge